A BIZOTTSÁG (EU) 2019/758 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2019. január 31.)

az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézetek és pénzügyi intézmények által bizonyos harmadik országokban a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat csökkentése érdekében hozandó minimális intézkedésekre és kiegészítő intézkedések típusaira vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 45. cikke (7) bekezdésére,

mivel:

(1) A hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek fel kell tárniuk, értékelniük és kezelniük kell azt a pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatot, amelynek ki vannak téve, különösen, ha harmadik országokban fióktelepeket vagy többségi tulajdonú leányvállalatokat hoztak létre, vagy ha fióktelepek vagy többségi tulajdonú leányvállalatok harmadik országokban történő létrehozását mérlegelik. Az (EU) 2015/849 irányelv ezért a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat csoportszintű hatékony értékelésére és kezelésére vonatkozó előírásokat határoz meg.

(2) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló csoportszintű politikák és eljárások következetes végrehajtása kulcsfontosságú a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatának csoporton belüli szilárd és hatékony kezelése szempontjából.

(3) Vannak azonban olyan körülmények, amikor a csoport olyan harmadik országban működtet fióktelepeket vagy többségi tulajdonú leányvállalatokat, amelynek joga nem teszi lehetővé a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló csoportszintű politikák és eljárások végrehajtását. Ez az eset állhat fenn például akkor, ha a harmadik ország adatvédelmi vagy banktitokra vonatkozó joga korlátozza a csoport arra irányuló képességét, hogy a harmadik országbeli fióktelepek vagy többségi tulajdonú leányvállalatok ügyfeleivel kapcsolatos információkhoz hozzáférjen, azokat feldolgozza vagy cserélje.

(4) Az említett körülmények között, valamint az olyan helyzetekben, amikor az illetékes hatóságok akadályokba ütköznek a csoport (EU) 2015/849 irányelv követelményeinek való megfelelésének hatékony felügyelete során, mert az illetékes hatóságoknak nincs hozzáférésük a harmadik országbeli fióktelepeken vagy többségi tulajdonú leányvállalatoknál tárolt releváns információkhoz, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak hatékony kezeléséhez kiegészítő politikákra és eljárásokra van szükség. E kiegészítő politikák és eljárások közé tartozhat az ügyfelek hozzájárulásának megszerzése, amely segíthet elhárítani a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló csoportszintű politikák és eljárások harmadik országokban történő végrehajtása előtt álló bizonyos jogi akadályokat, amikor korlátozottak az egyéb lehetőségek.

(5) A csoportszintű politikák és eljárások végrehajtásának jogi akadályaira adott következetes, uniós szintű válasz biztosításának szükségessége indokolja az olyan konkrét minimális intézkedések előírását, amelyeket a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek meg kell hozniuk az említett helyzetekben. E kiegészítő politikáknak és eljárásoknak mindazonáltal kockázatalapúnak kell lenniük.

(6) A hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek tudniuk kell bizonyítani az illetékes hatóságuk felé, hogy az általuk hozott kiegészítő intézkedések terjedelme a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat tekintetében megfelelő. Mindazonáltal, ha az illetékes hatóság úgy véli, hogy a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által hozott kiegészítő intézkedések nem elégségesek e kockázat kezeléséhez, az illetékes hatóság számára lehetővé kell

([1]) HL L 141., 2015.6.5., 73. o.

tenni, hogy konkrét intézkedések meghozatalára utasítsa a hitelintézetet vagy a pénzügyi intézményt annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeinek.

(7) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) felhatalmazza az Európai Bankhatóságot (EBH), az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot (EIOPA), illetve az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot (ESMA), hogy közös iránymutatásokat adjanak ki az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében. Az e rendeletnek való megfelelés során a hitelintézeteknek és a pénzügyi intézményeknek figyelembe kell venniük az (EU) 2015/849 irányelv 17. cikke és 18. cikkének (4) bekezdése szerint kiadott, az egyszerűsített és fokozott ügyfél-átvilágításról, valamint a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények által az egyedi üzleti kapcsolatokhoz és az alkalmi ügyletekhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése során figyelembe veendő tényezőkről szóló közös iránymutatásokat, és mindent meg kell tenniük az ezen iránymutatásoknak való megfelelés érdekében.

(8) E rendelet előírásai nem sérthetik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak azon kötelezettségét, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 45. cikkének (5) bekezdésében foglaltak szerint további felügyeleti intézkedéseket foganatosítsanak azokban az esetekben, amikor az e rendeletben meghatározott kiegészítő intézkedések alkalmazása nem bizonyul elegendőnek.

(9) E rendelet előírásai nem sérthetik továbbá azon fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, amelyeknek meghozatalára a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felszólítást kapnak/kötelesek, amikor a Bizottság által az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke alapján kiemelt kockázatot jelentőként meghatározott országokban letelepedett természetes vagy jogi személyekkel kötnek ügyletet.

(10) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények számára elegendő időt kell biztosítani arra, hogy politikáikat és eljárásaikat e rendelet követelményeivel összhangban kiigazítsák. E célból helyénvaló e rendelet alkalmazását a hatálybalépésének napjától számított három hónappal elhalasztani.

(11) Ez a rendelet az európai felügyeleti hatóságok (Európai Bankhatóság, Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság és Európai Értékpapírpiaci Hatóság) által a Bizottságnak benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.

(12) Az európai felügyeleti hatóságok nyilvános konzultációt folytattak az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetről, elemezték az ezzel összefüggésben felmerülő lehetséges költségeket és hasznot, és kikérték az 1093/2010/EU rendelet 37. cikke alapján létrehozott banki érdekképviseleti csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a rendelet meghatároz egy sor olyan kiegészítő intézkedést, köztük minimális intézkedéseket, amelyeket a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat hatékony kezelése érdekében meg kell hozniuk, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (EU) 2015/849 irányelv 45. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett csoportszintű politikák és eljárások végrehajtását a csoport részét képező és az adott harmadik országban letelepedett fióktelepek vagy többségi tulajdonú leányvállalatok szintjén.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.)

2. cikk

Az egyes harmadik országokra vonatkozó általános kötelezettségek

A hitelintézetek és pénzügyi intézmények minden egyes olyan harmadik ország vonatkozásában, ahol fióktelepet hoztak létre vagy egy leányvállalat többségi tulajdonosai, legalább:

a) értékelik a csoportjukra nézve jelentett pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, ezen értékelést nyilvántartásba veszik, naprakészen tartják és megőrzik, hogy meg tudják azt osztani az illetékes hatóságukkal;

b) biztosítják, hogy az a) pontban említett kockázat megfelelően tükröződjön a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló csoportszintű politikáikban és eljárásaikban;

c) megszerzik a vezető tisztségviselő csoportszintű jóváhagyását az a) pontban említett kockázatértékelésre és a b) pontban említett, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló csoportszintű politikáikra és eljárásaikra vonatkozóan;

d) célzott képzést nyújtanak a harmadik országbeli érintett személyzet tagjai számára, hogy azok képesek legyenek azonosítani a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázati mutatókat, emellett gondoskodnak a képzés hatékonyságáról.

3. cikk

Egyedi kockázatértékelés

(1) Amennyiben a harmadik ország joga tiltja vagy korlátozza az ahhoz szükséges politikák és eljárások alkalmazását, hogy megfelelően feltárják és értékeljék a valamely üzleti kapcsolathoz vagy alkalmi ügylethez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot a releváns ügyfél-információkhoz és tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés korlátozása, vagy az ilyen információk ügyfél-átvilágítás céljára való felhasználásának korlátozása miatt, a hitelintézetek vagy a pénzügyi intézmények legalább:

a) a harmadik ország meghatározását követően indokolatlan késedelem nélkül és mindenképpen legkésőbb 28 naptári napon belül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

   i. az érintett harmadik ország neve;

   ii. a harmadik ország jogának alkalmazása miként tiltja vagy korlátozza a valamely ügyfélhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat feltárásához és értékeléséhez szükséges politikák és eljárások alkalmazását;

b) biztosítják, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik megállapítsák, hogy felhasználható-e az ügyfeleik, és adott esetben az ügyfeleik tényleges tulajdonosai hozzájárulása az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak jogszerű leküzdésére;

c) biztosítják, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik kérjék ügyfeleik és adott esetben az ügyfeleik tényleges tulajdonosai hozzájárulását az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak leküzdése érdekében, amennyiben ez összeegyeztethető a harmadik ország jogával.

(2) Ha az (1) bekezdés c) pontjában említett hozzájárulás nem megvalósítható, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás kezelése érdekében kiegészítő intézkedéseket hoznak, valamint meghozzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szokásos intézkedéseiket.

Az említett kiegészítő intézkedések magukban foglalják a 8. cikk c) pontjában meghatározott kiegészítő intézkedést, valamint az említett cikk a), b), d), e) és f) pontjában meghatározott intézkedések közül egyet vagy többet.

Ha a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásával nem tudja hatékonyan kezelni a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, akkor:

a) biztosítja, hogy a fióktelep vagy a többségi tulajdonú leányvállalat megszüntesse az üzleti kapcsolatot;

b) biztosítja, hogy a fióktelep vagy a többségi tulajdonú leányvállalat ne hajtsa végre az alkalmi ügyletet;

c) beszünteti a harmadik országban letelepedett fióktelepe vagy többségi tulajdonú leányvállalata által végzett műveletek egy részét vagy egészét.

(3) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények kockázatérzékenységi alapon határozzák meg a (2) és (3) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések terjedelmét, és bizonyítani tudják az illetékes hatóságuk felé, hogy a kiegészítő intézkedések terjedelme a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat tekintetében megfelelő.

4. cikk

Ügyféladatok megosztása és feldolgozása

(1) Amennyiben egy harmadik ország joga tiltja vagy korlátozza az ügyféladatok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljából való, csoporton belüli megosztását vagy feldolgozását, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények legalább:

a) a harmadik ország meghatározását követően indokolatlan késedelem nélkül és mindenképpen legkésőbb 28 napon belül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

   i. az érintett harmadik ország neve;

   ii. a harmadik ország jogának alkalmazása miként tiltja vagy korlátozza az ügyféladatok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljából való megosztását vagy feldolgozását;

b) biztosítják, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik megállapítsák, hogy felhasználható-e az ügyfeleik, és adott esetben az ügyfeleik tényleges tulajdonosai hozzájárulása az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak jogszerű leküzdésére;

c) biztosítják, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik kérjék ügyfeleik és adott esetben az ügyfeleik tényleges tulajdonosai hozzájárulását az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak leküzdése érdekében, amennyiben ez összeegyeztethető a harmadik ország jogával.

(2) Azokban az esetekben, ha az (1) bekezdés c) pontjában említett hozzájárulás nem megvalósítható, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények a kockázat kezelése érdekében kiegészítő intézkedéseket hoznak, valamint meghozzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szokásos intézkedéseiket. Az említett kiegészítő intézkedések magukban foglalják a 8. cikk a) pontjában meghatározott kiegészítő intézkedést, valamint az említett cikk c) pontjában meghatározott kiegészítő intézkedést. Ha a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat elegendő további kiegészítő intézkedések előírásához, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények a 8. cikk a)–c) pontjában meghatározott fennmaradó kiegészítő intézkedések közül alkalmaznak egyet vagy többet.

(3) Ha a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásával nem tudja hatékonyan kezelni a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, akkor beszünteti a harmadik országban letelepedett fióktelepe vagy többségi tulajdonú leányvállalata által végzett műveletek egy részét vagy egészét.

(4) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények kockázatérzékenységi alapon határozzák meg a (2) és (3) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések terjedelmét, és bizonyítani tudják az illetékes hatóságuk felé, hogy a kiegészítő intézkedések terjedelme a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat tekintetében megfelelő.

5. cikk

Gyanús ügyletekkel kapcsolatos információk felfedése

(1) Amennyiben a harmadik ország joga tiltja vagy korlátozza az (EU) 2015/849 irányelv 33. cikkének (1) bekezdésében említett információknak a harmadik országban letelepedett fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok által a csoportjukhoz tartozó más szervezetekkel történő megosztását, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények legalább:

a) a harmadik ország meghatározását követően indokolatlan késedelem nélkül és mindenképpen legkésőbb 28 napon belül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

   i. az érintett harmadik ország neve;

   ii. a harmadik ország jogának alkalmazása miként tiltja vagy korlátozza az (EU) 2015/849 irányelv 33. cikkének (1) bekezdésében említett információk tartalmának a harmadik országban letelepedett fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok által a csoportjukhoz tartozó más szervezetekkel történő megosztását vagy feldolgozását;

b) előírják a fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat számára, hogy bocsássanak a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény vezető tisztségviselője rendelkezésére releváns információkat, hogy az képes legyen értékelni az adott fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat működéséhez társuló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, valamint ennek a csoportra kifejtett hatását, így például a következőket:

   i. egy meghatározott időszakon belül bejelentett gyanús ügyletek száma;

   ii. a gyanúra okot adó körülményekről áttekintést nyújtó összesített statisztikai adatok.

(2) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények a kockázat kezelése érdekében kiegészítő intézkedéseket hoznak, valamint meghozzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szokásos intézkedéseiket és az (1) bekezdésben említett intézkedéseket.

E kiegészítő intézkedések magukban foglalnak a 8. cikk a)–c) pontjában és g)–i) pontjában meghatározott kiegészítő intézkedések közül egyet vagy többet.

(3) Ha a hitelintézetek és pénzügyi intézmények az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásával nem tudják hatékonyan kezelni a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot, akkor beszüntetik a harmadik országban letelepedett fióktelepük vagy többségi tulajdonú leányvállalatuk által végzett műveletek egy részét vagy egészét.

(4) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények kockázatérzékenységi alapon határozzák meg a (2) és (3) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések terjedelmét, és bizonyítani tudják az illetékes hatóságuk felé, hogy a kiegészítő intézkedések terjedelme a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat tekintetében megfelelő.

6. cikk

Ügyféladatok továbbítása a tagállamok felé

Amennyiben a harmadik ország joga tiltja vagy korlátozza egy harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat ügyfeleire vonatkozó adatoknak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemhez kapcsolódó felügyelet céljából egy tagállamba történő továbbítását, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények legalább:

a) a harmadik ország meghatározását követően indokolatlan késedelem nélkül és mindenképpen legkésőbb 28 naptári napon belül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

   i. az érintett harmadik ország neve;

   ii. a harmadik ország jogának alkalmazása miként tiltja vagy korlátozza az ügyfelekre vonatkozó adatok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos felügyelet céljából való továbbítását;

b) fokozott felülvizsgálatokat, többek között – amennyiben ez arányos a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat működéséhez társuló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázattal – helyszíni ellenőrzéseket vagy független ellenőrzéseket hajtanak végre, hogy meggyőződjenek arról, hogy a fióktelep vagy a többségi tulajdonú leányvállalat hatékonyan hajt végre csoportszintű politikákat és eljárásokat, valamint megfelelően tárja fel, értékeli és kezeli a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

c) a b) pontban említett felülvizsgálatok megállapításait kérésre a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére bocsátják;

d) előírják a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat számára, hogy rendszeresen bocsássa a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény vezető tisztségviselője rendelkezésére a releváns információkat, beleértve legalább a következőket:

   i. a kiemelt kockázatú ügyfelek száma és az annak okairól áttekintést nyújtó összesített statisztikai adatok, hogy miért sorolták be az ügyfeleket kiemelt kockázatúként, például a kiemelt közszereplői státusz;

   ii. az azonosított és bejelentett gyanús ügyletek száma és a gyanúra okot adó körülményekről áttekintést nyújtó összesített statisztikai adatok;

e) a d) pontban említett információkat kérésre a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére bocsátják.

7. cikk

Nyilvántartás

(1) Amennyiben a harmadik ország joga tiltja vagy korlátozza az (EU) 2015/849 irányelv V. fejezetében meghatározottakkal egyenértékű nyilvántartási intézkedések alkalmazását, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények legalább:

a) a harmadik ország meghatározását követően indokolatlan késedelem nélkül és mindenképpen legkésőbb 28 napon belül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a következőkről:

   i. az érintett harmadik ország neve;

   ii. a harmadik ország jogának alkalmazása miként tiltja vagy korlátozza az (EU) 2015/849 irányelvben meghatározottakkal egyenértékű nyilvántartási intézkedések alkalmazását;

b) megállapítják, hogy felhasználható-e az ügyfél, és adott esetben a tényleges tulajdonos hozzájárulása az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak jogszerű leküzdésére;

c) biztosítják, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik kérjék az ügyfelek és adott esetben az ügyfeleik tényleges tulajdonosai hozzájárulását az a) pont ii. alpontjában említett korlátozások vagy tilalmak leküzdése érdekében, amennyiben ez összeegyeztethető a harmadik ország jogával.

(2) Azokban az esetekben, ha az (1) bekezdés c) pontjában említett hozzájárulás nem megvalósítható, a hitelintézetek és pénzügyi intézmények a kockázat kezelése érdekében kiegészítő intézkedéseket hoznak, valamint meghozzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó szokásos intézkedéseiket és az (1) bekezdésben említett intézkedéseket. E kiegészítő intézkedések magukban foglalnak a 8. cikk a)–c) pontjában és j) pontjában meghatározott kiegészítő intézkedések közül egyet vagy többet.

(3) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények kockázatérzékenységi alapon határozzák meg a (2) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések terjedelmét, és bizonyítani tudják az illetékes hatóságuk felé, hogy a kiegészítő intézkedések terjedelme a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat tekintetében megfelelő.

8. cikk

Kiegészítő intézkedések

A hitelintézetek és pénzügyi intézmények a 3. cikk (2) bekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk (2) bekezdése és a 7. cikk (2) bekezdése értelmében a következő kiegészítő intézkedéseket hozzák meg:

a) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik a fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat által nyújtott pénzügyi termékek és szolgáltatások jellegét és típusát azokra korlátozzák, amelyek alacsony pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot jelentenek és kis hatással vannak a csoport kockázati kitettségére;

b) annak biztosítása, hogy az ugyanazon csoporthoz tartozó egyéb szervezetek nem hagyatkoznak a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat által végrehajtott ügyfél-átvilágítási intézkedésekre, hanem ehelyett – még akkor is, ha az (EU) 2015/849 irányelv 28. cikkében foglalt feltételek teljesülnek – ügyfél-átvilágítást hajtanak végre a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat minden olyan ügyfele tekintetében, aki/amely az ugyanazon csoporthoz tartozó szóban forgó egyéb szervezetek termékeit vagy szolgáltatásait kívánja igénybe venni;

c) fokozott felülvizsgálatok, többek között – amennyiben ez arányos a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat működéséhez társuló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázattal – helyszíni ellenőrzések vagy független ellenőrzések végrehajtása, az arról való meggyőződés érdekében, hogy a fióktelep vagy a többségi tulajdonú leányvállalat hatékonyan tárja fel, értékeli és kezeli a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

d) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik a kiemelt kockázatú üzleti kapcsolatok létrehozásához és fenntartásához, vagy kiemelt kockázatú alkalmi ügylet végrehajtásához kérjék a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény vezető tisztségviselőjének jóváhagyását;

e) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik megállapítsák az üzleti kapcsolat vagy az alkalmi ügylet során felhasználandó pénzeszközök származását, és adott esetben rendeltetését;

f) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik fokozott folyamatos monitoringot végezzenek az üzleti kapcsolat tekintetében, beleértve a fokozott ügyletmonitoringot, amíg a fióktelepek vagy többségi tulajdonú leányvállalatok észszerűen meg nem győződtek arról, hogy megismerték az üzleti kapcsolathoz társuló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot;

g) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik megosztják a hitelintézettel vagy pénzügyi intézménnyel a gyanús ügylet bejelentésében szereplő azon mögöttes információkat, amelyek indokolják annak ismeretét, gyanúját vagy azon gyanú észszerű okát, hogy pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra került sor vagy annak kísérlete folyt, így például a gyanú alapját jelentő tényeket, ügyleteket, körülményeket és dokumentumokat, beleértve a személyes információkat is, amennyiben ez a harmadik ország joga alapján lehetséges;

h) fokozott folyamatos monitoring végrehajtása a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat minden olyan ügyfele, és adott esetben ügyfelének tényleges tulajdonosa tekintetében, akiről tudott, hogy ugyanazon csoporthoz tartozó más szervezetek által gyanús ügyletekről tett bejelentések tárgyát képezte;

i) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik hatékony rendszerekkel és kontrollmechanizmusokkal rendelkeznek a gyanús ügyletek feltárására és bejelentésére;

j) annak biztosítása, hogy a harmadik országban letelepedett fióktelepeik vagy többségi tulajdonú leányvállalataik a harmadik országban letelepedett fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat valamely ügyfelével kapcsolatos kockázati profilra és átvilágításra vonatkozó információkat naprakészen tartják és biztonságosan őrzik addig, ameddig ez jogilag lehetséges, de mindenképpen legalább az üzleti kapcsolat időtartamára kiterjedően.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. szeptember 3-át ól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. január 31-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER